

αλαμπουρνέζικα

αλαμπουρνέζικα, τα, ουσ. [πλ. ουδ. του επιθ. αλαμπουρνέζικος], κουβέντες χωρίς έννοια, χωρίς νόημα, λόγια κενά, ανόητα, ακατανόητα, ασυνάρτητα: «αν είναι ν' αρχίσεις πάλι τ' αλαμπουρνέζικα, καλύτερα να μην πεις τίποτα, γιατί δε θα σε καταλάβει κανένας»·

- *μιλώ αλαμπουρνέζικα*, μιλώ χωρίς να μπορεί να καταλάβει κανείς τι λέω, μιλώ ανόητα, ακατανόητα, ακαταλαβίστικα: «πάψε να μιλάς αλαμπουρνέζικα, ρε παιδάκι μου, γιατί δεν καταλαβαίνουμε τι λες».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας